

gav smørrebrødsbutikken en underhåndstilladelse, formentlig under henvisning til den kendsgerning, at den gamle lukkelov var taget op til revision, og at man i en overskuelig fremtid kunne vente en ny lukkelov, hvori man som givet måtte gå ud fra, at alle de åbenlyse urimeligheder, som denne ikke mere tidssvarende lov giver udtryk for, bliver ændret i overensstemmelse med den udvikling, som ganske naturligt har fundet sted.

Med hensyn til smørrebrødshandelen fra butikker, så har der gennem de sidste 15—20 år fundet en gradvis udvikling sted, hvorefter det er blevet ganske almindeligt at købe færdigsmurt smørrebrød i stedet for at smøre det i hjemmene. Smørrebrød spises på arbejdet, i hjemmene til frokost, i skolen, i hjemmene om aftenen, ved selskabelighed, på rejser, i skoven og mange andre steder, og sammenslutningen vil overfor den kommission, som er nedsat i forbindelse med den nye lukkelovs udarbejdelse, meget kraftig gå ind for, at handelen med smørrebrød, som slet ikke er nævnt i den gamle lukkelov, bliver nævnt i den nye lukkelov med bestemmelse om, at tilladelse gives til at holde åbent alle ugens 7 dage fra kl. 5 morgen til midnat under henvisning til den store mission, smørrebrødsbutikkerne i dag udfører her i landet, og hvilke lukketider også har været praksis her i landet gennem de sidste årtier.

Sammenslutningen ønsker iøvrigt i denne forbindelse at henvise til skrivelse af 29. januar 1941, som af sammenslutningen i sin tid blev sendt til formanden for lukkelovskommissionen af 1938, højesteretsdommer Jesper Simonsen. Den pågældende skrivelse har følgende ordlyd:

„Refererende til behagelig samtale med hr. højesteretsdommeren af 21. ds. tillader underskrevne brancheforening at henvende sig til den ærede kommission, for at få ændret lukkelovsbestemmelserne for de forretninger indenfor vor branche, der udelukkende beskæftiger sig med salg af smørrebrød. Antallet af disse vil efter vor undersøgelse ikke overstige 30.

Som motivering for dette vort andragende tillader vi os at anføre følgende:

I gennem ca. 20 år er Storkøbenhavns befolkning — særligt mindrebemidlede og enligstillede — blevet vant til at købe deres smørrebrød færdigsmurt — dels fordi det nu er billigere — dels fordi enlige ikke har adgang til at smøre selv.

Da man for øvrigt ikke formener befolkningen adgang til at købe brød i bagerier og restauranter udover normal lukketid — ligesom smørrebrødsvognene udenfor vore butikker også sælger til kl. 24 — ansøger vi den ærede kommission om, at de nuværende lukkelovsbestemmelser for disse ca. 30 forretningsers vedkommende — ændres til — på alle ugens dage, at holde åbent til kl. 24.

Hvis det er muligt — beder vi om, ved et foretræde for det nedsatte udvalg — mundtligt at fremsætte vore ønsker.“

Ovenciterede skrivelse er aftrykt som bilag 7 i den betænkning angående revision af lovgivningen om lukketider for butikker og lagre m. v., som blev afgivet af lukkelovskommissionen af 1938 januar 1942.

Hotel- og restauratørforeningen har efter forlydende særlig hængt sig i, at smørrebrødsudsalgene på Vesterbrogade til tider holder åbent til kl. 0,30, hvilket forhold dog imidlertid kan fortolkes derhen, at politiet, formentlig under henvisning til lukkelovens § 7, stk. b. (citater: De i §§ 1, 3 og 6 indeholdte forbud mod handel m. v. finder først anvendelse fra kl. 9 aften eller fare for uforholdsmæssigt tab ved forringelse af letfordærvelige varer måtte gøre sådant ønskeligt), giver tilladelse til at færdigsmurt smørrebrød bliver solgt ud, fremfor at håndhæve lukketiden kl. 24, hvilket mange gange vil have til følge, at relativt store mængder af lækkert smørrebrød må forblive usolgt og den næste dag er varen intet værd og må afhændes til svinefoder. Produktionen af smørrebrød skal